

Luukkaan evankeliumi, osa 12
Elämänhallinta koettelemuksissa
(Luuk. 1:24-25)

Johdanto

Käydessämme läpi Johannes Kastajan syntymää edeltäviä tapahtumia, olemme tulleet tutuiksi pappi Sakariaan ja hänen vaimonsa Elisabetin kanssa, jotka olivat vanhurskaita Jumalan palvelijoita (jae 6). He olivat vanhoja ja lapsettomia, vaikka olivatkin rukoilleet Jumalalta lasta. Jumalan aikataulut kaikessa, jopa lasten saamisessa, ovat kuitenkin äärettömästi omia aikataulumme paremmat.

Niin tapahtui, että Sakariaan ollessa pappistöissään temppelissä, että Jumala järjesti pappistehtävien arpomisessa Sakariaan osaksi mennä toimittamaan suitsutusuhria (jae 8). Tämä näennäisesti satunnainen arvan osuminen Sakariaan kohdalle oli osana Jumalan täydellistä aikataulua järjestää Sakariaan pappisuran huippukohtana enkeli Gabriel ilmoittamaan mahtava vastaus Sakariaan ja Elisabetin pyyntöön lapsesta, sekä Israelin kansan odotukseen profeetasta (Mal. 4:5, Luuk. 1:17).

Tämänkertaisessa saarnassa tulemme analysoimaan, miten uskovien tulisi toimia vaikeissa tilanteissa. Elisabetin kohdalla analysoimme hänen kohtalooaan olla lapseton vanhuuteensa asti sekä hänen asennettaan tähän asiaan. Lopuksi käsittelemme, minkä takia Jumalaa sallii lapsettomuutta, terveysongelmia, ym. erittäin vaikeita tilanteita lapsilleen. Raamattuhan lupaa, että Jumalan lapsilta ei puutu mitään hyvää (Ps. 34:10) ja että kaikki toimii heidän parhaakseen (Room. 8:28).

Jumalaa kiittävä vaimo (Luuk. 1:24-25)

24 Ja niiden päivän perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen:

25 "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen".

Elisabet tuli raskaaksi aivan kuten enkeli oli Sakariaalle ennustanut. Johannes Kastajan tuleva syntymä oli tärkeä osa Jumalan Uuden testamentin suunnitelmaa. Tuodessaan toteen Vanhan testamentin lupauksiaan (Jes. 40:3; Mal. 3:1; Matt. 3:1), hän samalla myös täyttää Elisabetin henkilökohtaisen toiveen lapsesta. Jumala pystyy ja usein toimiikin samanaikaisesti niin henkilökohtaisella kuin yhteisöllisellä tasolla.

Näistä jakeista 24-25 käy myös ilmi, että kun Elisabet tuli raskaaksi, hän ei alkanut kertomaan ihmisille raskaudestaan. Sen sijaan hän keskittyi Jumalan ylistämiseen ja valmistautui omassa yksityisyydessään vastaanottamaan tämän mahtavan siunauksen, lapsen, joka tulisi olemaan suuri Jumalan silmissä. Voin vain kuvitella, miten paljon Elisabet mahtoi rukoilla tuona aikana: ensinnäkin kiittäen Jumalaa ja toiseksi rukoillen kohdussa olevan lapsensa puolesta.

Elisabet toimii myös hyvänä esimerkkinä meille Jumalan muistamisesta. Useasti pyydämme niin kovasti jotakin Jumalalta ja kun vihdoinkin saamme sen, on hyvä, jos käytämme kiitokseen edes prosentin siitä energiasta, jonka käytimme asian pyytämiseen. Saatamme esim. vuosikausia pyytää Jumalalta lasta päivittäin rukouksissamme. Sitten kun vihdoinkin saamme pyytämämme lapsen, kuinka

useasti vuosien saatossa kiitämme Jumalaa hänestä?

Jakeessa 25 on myös toinen mielenkiintoinen yksityiskohta: Elisabet sanoi Jumalan poistaneen hänestä ihmisten ylenkatseen. Muistamme tämän saarnasarjan 4. osasta,¹ miten sen aikaisessa kulttuurissa lapsettomuutta katsottiin pahalla.² Useasti kuviteltiin, että jos pari oli lapseton, niin se oli Jumalan rangaistus jostakin synnistä.

Tämänlaiseen käytökseen itsekin monesti syylistymme. Ylenkatsomme ihmisiä heidän elämäntilanteensa perusteella muistamatta, että ainoat asiat, joita me pystymme kontrolloimaan elämässämme, ovat miten vastuullisia ja tottelevaisia olemme Jumalalle. Esim. jos joku on kovasta yrittämisestään huolimatta työttömänä, niin saatamme ajatella häntä laiskaksi tai tyhmäksi, tai että Jumala rankaisee häntä jostakin. Mutta mistä tiedämme, ettei tämä varta vasten kuulu Jumalan suunnitelmaan hänen elämässään tällä hetkellä? Älkäämme olko nopeita tekemään johtopäätöksiä sen suhteen, minkä takia joku toinen on jossakin vaikeassa elämäntilanteessa.

Välillä vaikea elämäntilanne voi tosin aiheutua kurinpidosta (5. Moos. 28:4), kuten Daavidin vaimon Miikalin lapsettomuus (2. Sam. 6:23). Ei lapsettomuus Raamatussakaan aina synnistä johtunut. Raamattu sanoo selvästi monessa kohtaa, että se on nimenomaan Jumala, joka päättää kuinka monta lasta kullakin on. Jumala avaa ja sulkee kohdun parhaaksi katsomallaan tavalla, omaksi parhaaksemme (Ps. 34:10; Room. 8:28).

Ps. 127:3 *Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anti.*

1. Moos. 20:18 *Herra sulki jokaisen kohdun Abimelekin huoneessa.*

1. Moos. 29:31 *Ja kun Herra näki, että Leeaa hyljittiin, avasi hän hänen kohtunsa; mutta Raakel oli hedelmätön.*

1. Moos. 30:22 *Mutta Jumala muisti Raakeliakin, ja Jumala kuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa.*

1. Sam. 1:5-6 *Herra sulki Hannan kohdun.*

Herraa etsiviltä ei puutu mitään hyvää

On siis Jumalan päätettävissä, onko naisilla biologiset mahdollisuudet saada lasta vai ei. Elisabet tosin saattoi monina lapsettomina vuosinaan ajatella Jumalan lupauksia siunata lapsiaan. Esim. Ps. 34:10: *Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu.*

Ehkä mekin useasti olemme ymmällämme tästä ja vastaavista Raamatun lupauksista (Room. 8:28), jos meiltä mielestämme puuttuu puoliso, lapsi, työpaikka, terveys, yms. Saatamme kysyä, miten se voi olla parhaakseni, jos minulta puuttuu terveys? Raamattuhan lupaa, että Jumalan lapsilta ei mitään hyvää puutu. Tämä onkin päällisin puolin kiperä kysymys, mutta tutkitaan tätä hieman syvemmin.

Jos Raamattu lupaa, että kaikki vaikuttaa parhaaksemme, eikä meiltä mitään hyvää puutu, niin kysymys sitten kuuluu: mikä on parhaaksemme ja mikä on ”hyvää”?

Daavid vastaa seuraavasti: Ps. 16:2 *”Sinä olet minun Herrani, paitsi sinua ei ole minulla mitään hyvää”.*

Aasaf vastaa seuraavasti: Ps. 73:25 *Kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli.*

1 <http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/luukkaan-evankeliumi-osa-4-mitka-asiat-ovat-meidan-vastuullamme-ja-mitka-jumalan-luuk-17-11/>

2 <http://jwa.org/encyclopedia/article/infertile-wife-in-rabbinic-judaism>

Paavali vastaa seuraavasti: Fil. 3:8, *Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen.*

Kaikkein suurin hyvä on Jumala

Kaikkein suurin hyvä on siis Jumala. Hänen kanssaan ja hänen läheisyydessään oleminen on asia, joka on kaiken muun ylitse parhaaksemme. Miten sitten saamme enemmän Jumalaa? Miten voimme olla lähempänä häntä? Raamattu antaa meille viisi perusasiaa, joiden kautta voimme olla lähempänä Jumalaa:

1. Päivittäinen synnin tunnustus (1. Joh. 1:9; Ps. 51:17). Älä vain sano, ”anna anteeksi syntini”, vaan nimeä syntisi. Älä anna synnin piilotella, vaan tuo se päivän valoon. Jos syntisi on esim. pornografia, niin nimeä se, kadu, pyydä voimaa sen voittamiseen ja tee suunnitelma sen voittamiseksi.

<https://gotquestions.org/Suomi/pornographia-synti.html>

<https://gotquestions.org/overcome-internet-porn.html>

2. Toinen tapa, miten voimme olla lähempänä Jumalaa, on lukea hänen Sanaansa (2. Piet. 1:19). Jumala puhuu meille Raamatun kautta.

3. Kolmas tapa on puhua Jumalalle rukouksen kautta.

Vinkkejä rukoiluun: <http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/kaytannon-vinkkejä-parempaan-rukouselamaan-osa-1-valittuja-raamatunkohtia/>

4. Ole läheisessä kanssakäymisessä muiden uskovaisten kanssa (Hepr. 10:25). Opimme tuntemaan Jumalan paremmin nähdessämme muiden rukousten ja elämän kautta, miten hän vaikuttaa heidän elämässään.

5. Lopuksi, lähempi suhde Jumalaan rakentuu kuuliaisuuden kautta (Jaak. 4;7-8). Jeesus sanoi, *”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.”* (Joh. 14:23).

Raamatun mukaan siis kaikkein suurin hyvä on Jumala. Hänen läheisyydessään oleminen on ylitse kaiken muun meidän parhaaksemme.

Analysoidaan nyt uudestaan aiemmin mainittuja vastoinkäymisiä. Onko mahdollista, että suhteemme Jumalaan paranee ja lähentyy terveysongelmien, lapsettomuuden, työttömyyden tai muiden näennäisten vastoinkäymisten kautta? Ehdottomasti. Usein kaikkien asioiden mennessä hyvin, olemme kaikkein etäimpänä Jumalasta. Tämä on valitettavaa, mutta totta. Sitten, kun joudumme vastoinkäymisiin, palaamme takaisin seurakunnan kokouksiin, rukoiluun ja raamatunlukuun.

Juuri näinä aikoina kasvamme eniten hengellisesti. Juuri näinä aikoina olemme usein tuotteliaimpia työkaluja Jumalan valtakunnan asioissa, keräten ikuisia aarteita taivaaseen (Matt. 6:19-21).

Kaikki tämä, kuten useimmat Raamatun lupaukset, pätevät kuitenkin vain Jumalan lapsiin eli kristittyihin. Jos et ole kristitty, niin silloin koettelemukset tai vastoinkäymiset ovat vain ikäviä asioita, eikä niillä ole mitään hyvää päämäärää. Tosin se hyvä asia niissä voi olla, että ehkä ne herättävät sinut

ajattelemaan elämän tarkoitusta tarkemmin. Oletko Jumalan lapsi? Oletko katunut syntejäsi ja pyytänyt armoa Jumalalta vai kuvitteletko kenties, että et sinä nyt niin syntinen ole, että sinä et mitään armoa tarvitse? Tai kenties luulet, että hyvät tekosi jotenkin painavat vaakakupissa enemmän kuin syntisi ja tämän perusteella olet matkalla taivaaseen? Asiat eivät kuitenkaan mene näin, edes maallisessa oikeudenkäynnissä, saati Jumalan.

Pyhän Jumalan oikeudenmukaisuus vaatii tuomion jokaisesta rikkomuksestamme. Jeesus maksoi kaikki Jumalan lasten rikkomukset ristillä. Oletko sinä Jumalan lapsi? Oletko sinä pyytänyt Jeesukselta armoa ja alistanut elämäsi hänen herruutensa alle? Jos et ole, rukoile armoa ja tee parannus. Vinkkinä mainittakoon, että paras kirja, jonka olen lukenut elämäni alistamisesta Jeesuksen herruuden alle, on John MacArthurin ”Evankeliumi Jeesuksen Mukaan”. Sen voi tilata myös suomenkielisenä netistä: www.google.com/search?q=Evankeliumi+Jeesuksen+Mukaan

Vastoinkäymisiä horisontissa?

Jos siis jo olet Jumalan lapsi, koettelemukset vetävät sinua lähemmäs Jumalaa. Rohkenisin jopa sanoa, että jos olet kristitty ja kaikki menee elämässäsi tosi hyvin, mutta kuitenkin elämästäsi puuttuu aktiivinen kuuliaisuus Jumalalle, synnintunnustus, Raamatun luku, rukoilu ja muiden uskovien kanssa tapahtuva kanssakäyminen, niin en olisi yllättynyt, jos jonkinlainen koettelemus on matkalla osoitteeseesi.

Tai sinulla saattaa olla jokin tietty idoli, jota rakastat enemmän kuin Jumalaa. Se voi olla puoliso, lapsi, perhe, auto, koti, ura, ym. tai jokin suosikki synty kuten pornografia, ylensyöminen, ylpeys, juoruilu, ym., Voit olla varma, että Jumalalla on jonkinlainen suunnitelma herättääkseen sinut tästä horroksesta ja synnistä, ellei hän ole sitä jo tehnyt. Hepr. 12:7, *Kurituksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita? Sekä jae 10: mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.*

Ehkä seuraavalla kerralla ollessamme jossakin mielestämme vaikeassa tilanteessa, meidän olisikin syytä heti ensimmäiseksi analysoida, mikä on ollut meidän suhteemme Jumalaan. Kuinka lähellä olemme olleet häntä tottelevaisuuden, synnintunnustuksen, Raamatun luvun, rukoilun ja uskovien kanssakäymisen suhteen? Jos huomaamme ontuvamme yhden tai useamman asian suhteen, katukaamme ja pyytäkäämme Jumalalta apua ja voimaa korjaamaan asia elämässämme.

Koettelemukset eivät aina johdu synnistä

Tosin, olimmepa kuinka ”hyviä” kristittyjä tahansa, niin meillä tulee aina olemaan koettelemuksia. Apostoli Paavalin elämä on tästä varsin hyvä esimerkki. Eihän Jumala lupaa lapsilleen missään vaiheessa Raamattua, että elämämme olisi ilman vaikeita tilanteita, kipua tai pettymyksiä. Joten jos olemme jossakin koettelemuksessa, ei se automaattisesti tarkoita sitä, että hengellisessä elämässämme on jokin kauhea ongelma. Room. 8:28-29 mukaanhan Jumala käyttää myös koettelemuksia savuttaakseen päämääränsä elämässämme, joka on tulla enemmän Jeesuksen kaltaiseksi. Tämä ei tietenkään voi tapahtua pelkällä ruusuilla tanssimisella ilman luonnetta ja uskoa kasvattavia vaikeuksia ja koettelemuksia (Jaak. 1:2-3; 2. Kor. 4:17; Hepr. 12:11).

Itse olin vierailmassa vankilassa jonkun aikaa sitten. Siellä puhuin erään vangin kanssa, jota on

pidetty laittomasti vankilassa jo 5 vuotta ilman oikeudenkäyntiä. Hänellä ei kuitenkaan tuntunut olevan kiirettä päästä sieltä pois. Hän sanoi, että Jumala vapauttaa hänet sitten, kun otollinen aika koittaa. Hänen omasta mielestään hän ei ollut vielä valmis lähtemään pois. Hän epäili, että pois päästyään hän joutuisi etäämmälle Jumalasta, elämän ollessa taas niin helppoa. Vankilassa ollessaan hän joutuu turvaamaan Jumalaan joka päivä, etsien hänen läheisyyttään. Hän ymmärsi, että Jumala pitää häntä vankilassa omaksi parhaakseen, jotta hän voi kasvaa hengellisesti. Sitten, kun hänen parhaakseen ei ole enää olla vankilassa, niin sinä samana päivänä Jumala tulee päästämään hänet sieltä pois.

Muistakaamme myös kertomus sokeasta miehestä Johanneksen evankeliumin 9. luvussa (9:2). Hän oli ollut koko elämänsä sokea, jotta Jeesus voisi parantaa hänet todistuksena muille. Jumala osoitti voimansa tämän miehen elämän kautta. Toisaalta, jos hän ei olisi ollut sokea, eikä tavannut Jeesusta, ken tietää olisiko hänestä koskaan edes tullut uskovaista. Vuosikymmenien tai jopa elämänmittainen sokeus tai muu sairaus on halpa hinta iankaikkisesta elämästä. Haluan sanoa tämän erityisesti teille, joilla on erittäin vaikeita kroonisia sairauksia ja jatkuvaa kipua. Vaikka elämäne on usein tavattoman vaikeaa ja emme itse aina näe siinä Jumalan tarkoituksia, voitte olla varmoja, että kun taivaassa katsotte takaisinpäin maallisia koettelemuksianne, niin tulette olemaan tavattoman kiitollisia niistä (Luuk. 16:25). (Englanninkielinen artikkeli siitä, miksi Jumalan ei aina paranna meitä: <https://gotquestions.org/God-heal-everyone.html>)

Koettelemuksissa ollessamme voimme luottaa siihen, kuten Elisabet ilmeisesti luotti, että kaikki asiat ja jopa koettelemukset ovat parhaaksemme ja Jumalalla on aina meidän hyvinvointimme mielessään, hengellinen hyvinvointimme ja kasvumme tietenkin etusijalla. Näistä asioita voi lukea lisää Isä meidän -rukous saarnasarjan 8. osasta: http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/isa-meidan-rukous-osa-8-jokapaivainen_leipamme/

”Puuttuvat” siunaukset

Koettelemukset ja vaikeat tilanteet ovat yksi asia, mutta entä tilanteet, joissa ei niinkään ole kyse koettelemuksesta, vaan pikemminkin jonkin siunauksen puutteesta? Esimerkiksi kyseessä ei ehkä ole vararikko tai terveysongelma, vaan pikemminkin esim. halu, että saisimme puolison tai lapsen. Elisabetin kohdallahan oli kyse enimmäkseen lapsen kaipuusta. Häneltä puuttui lapsi. Tämä oli kuitenkin osana Jumalan suunnitelmaa ja siunausta Elisabetille. Jumalan näennäinen myöhäinen vastaus lapsesta teki tästä siunauksesta vieläkin ihanamman. Voitte olla varmoja, että kun Johannes Kastaja syntyi, Elisabet ja Sakarias eivät pitäneet häntä itsestäänselvyytenä, kuten useimmat meistä pitävät lapsiamme: ”aina ne ovat tuossa jaloissa pyörimässä”. Johannes oli vanhemmilleen mitä ihanin siunaus ja muistutus Jumalan voimasta ja armosta heitä ja koko Israelin kansaa kohtaan.

Ehkä Elisabetin kohdalla vaa’assa painoivat myös asiat, joista emme edes ole tietoisia. Tämä nyt on vain spekulatiota asian havainnollistamiseksi, mutta jos Elisabet olisi saanut lapsen aiemmin normaalissa iässä, ehkä tuosta lapsesta olisi tullut hänelle idoli, jolla olisi ollut tärkein paikka hänen elämässään Jumalan sijaan. Mitä Jeesus sanoikaan? Matt. 10:37, *Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias.*

Monesti Jumala varmaan viivyttääkin monia näennäisiä siunauksia kohdallamme, jotta ne eivät veisi

meitä ojasta allikkoon. Monesti hän varmaan myös viivyttää näennäisiä siunauksiaan kohdallamme, jotta hän voisi siunata meitä jopa enemmän. Esimerkiksi apostoli Paavalilla ei ollut vaimoa. Mutta voitteko kuvitella, olisiko apostoli Paavali perustanut yhtä monta seurakuntaa ja ottanut yhtä helposti suuria riskejä, jos hänellä olisi ollut vaimo? Olen varma, että Paavalin iankaikkisuutta ja taivaallisia aarteita ajatellen Paavalin naimattomuus oli suurempi siunaus kuin mitä vaimo olisi ollut. Ja voitteko kuvitella, miten kamalaa olisi tavallaan ollut olla Paavalin vaimo? Paavalin omin sanoin, 2. Kor. 11:23-28: *Olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä; ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta. Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.*

Paavalilla ei ollut vaimoa ja ehkä hyvä niin. Jumala tietää parhaiten, mikä on kenellekin parasta. Tämä on sellainen asia, joka meidänkin on hyvä pitää mielessä. Meillä ei ole mitään syytä olla allapäin mistään asiasta, jonka Jumala on pidättänyt meiltä. Jos emme esimerkiksi saa haluamaamme työpaikkaa, lasta tai puolisoa ym., niin kaikille näille asioille on oma syynsä, joka on meidän parhaaksemme. Näin on Jumala meille luvannut ja meidän täytyy luottaa hänen lupauksiinsa. Hän ei ole valehtelija (4. Moos. 23:19).

Joskus meidän on vaikea ymmärtää tätä ollessamme keskellä erittäin vaikeita tilanteita kuten pitkäaikaisten kroonisten terveysongelmien vaivaamina, joutuessamme vararikkaan, ollessamme työttömänä, tai koettuamme jonkin lähimmäisen, erityisesti lapsen, kuoleman.

Keskeinen kysymys on, kuinka käsittelemme asian tai miten reagoimme näissä vaikeissa tilanteissa. Katkeruus voi tuottaa turhautumista ja vihaa, joka imee energian ja ilon elämästämme. Jumalaan turvaaminen ja luottaminen taas tuovat meille iloa ja täyttymystä, jopa sellaisista suunnista, josta emme olisi osanneet uneksiakaan. Elisabet on hyvä esimerkki. Eipä hän olisi voinut nuoruutensa päivinä kuvitellakaan, mitä hänen lapsettomuudestaan tulisi vielä seuraamaan: hänen poikansa tulisi olemaan Johannes Kastaja, kaikkien aikojen suurin profeetta ja itse Jeesuksen edelläkävijä!

Kertaus

Tämänkertaisissa raamatunjakeissa luimme, miten Elisabet tuli raskaaksi aivan kuten enkeli oli Sakariaalle ennustanut, mutta hän ei alkanut kertomaan ihmisille raskaudestaan. Sen sijaan hän keskittyi Jumalan ylistämiseen ja valmistautui omassa yksityisyydessään vastaanottamaan tämän mahtavan siunauksen, lapsen, joka tulisi olemaan suuri Jumalan silmissä (Luuk. 1:24-25).

Elisabet toimii hyvänä esimerkkinä meille Jumalan muistamisesta. Useasti pyydämme niin kovasti jotakin Jumalalta ja kun vihdoinkin saamme sen, on hyvä jos käytämme kiitokseen edes pienen osan siitä energiasta, jonka käytimme asian pyytämiseen.

Jakeen 6 mukaan, Elisabeth ilmeisesti myös uskoi Jumalaan hyvään tahtoon häntä kohtaan kaikkina niinä vuosina, joiden aikana hän ei ollut saanut lasta.

Raamatun mukaan Herraa etsivältä ei puutu mitään hyvää (Ps. 34:10) ja kaikki vaikuttaa heidän parhaakseen (Room. 8:38-39). Mikä on Raamatun mukaan kaikkein parhain asia elämässämme? Se on Jumala ja hänen läheisyytensä. Tähän liittyen kävimme läpi 5 asiaa, joiden kautta pääsemme lähemmäs Jumalaa:

1. Tunnustamalla päivittäiset syntimme
2. Lukemalla Raamattua
3. Rukoilemalla
4. Olemalla läheisessä kanssakäymisessä muiden uskovien kanssa
5. Tottelemalla Jumalan käskyjä

Entä olemmeko yleensä aktiivisimpia näiden 5 asian suhteen silloin, kun kaikki menee hyvin vai silloin, kun olemme jossakin koettelemuksessa? Usein kaikkien asioiden mennessä hyvin olemme kaikkein etäimpänä Jumalasta. Sitten, kun joudumme vastoinkäymisiin, palaamme takaisin seurakunnan kokouksiin, rukoilun ja raamatunluvun pariin. Juuri näinä aikoina kasvamme eniten hengellisesti. Juuri näinä aikoina olemme usein tuotteliaimpia työkaluja Jumalan valtakunnan asioissa keräten ikuisia aarteita taivaaseen.

Koettelemukset siis vetävät kristittyjä lähemmäs Jumalaa. Täten, jos elämästämme puuttuu aktiivinen kuuliaisuus Jumalalle, kuten synnintunnustus, Raamatun luku, rukoilu ja muiden uskovien kanssa tapahtuva kanssakäyminen, niin silloin meidän ei tulisi yllättyä, jos yhtäkkiä löydämme itsemme jossakin koettelemuksessa, joka tuo meidät takaisin lähemmäs Jumalaa. Hepr. 12:10 *Mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhyydestään.*

Täten jopa näennäisten siunausten puute ja koettelemukset ovat parhaaksemme, jos Jumala käyttää niitä vetämään meitä lähemmäs itseään ja tekemään meistä enempi Jeesuksen kaltaisia (Room. 8:29).

Tosin olimmepa kuinka ”hyviä” kristittyjä tahansa, meillä tulee aina olemaan koettelemuksia. Tuleeko meistä enemmän Jeesuksen kaltaisia, jos elämämme on yhtä ruusuilla tanssimista vai koettelemusten kautta? Valitettava totuus ihmisluonteesta on se, että luonteemme ja uskomme eivät yleensä kehity ilman niitä kasvattavia vaikeuksia ja koettelemuksia.

Keskeinen kysymys ollessamme koettelemusten keskellä kuuluukin: uskommeko Jumalan kontrolloivan kaikkea ja uskommeko hänen hyvään tahtoonsa meitä kohtaan? Jos emme usko, niin rukoilkaamme sen puolesta.

Jos taas emme ole Jumalan lapsia, niin koettelemukset elämässämme ovat vailta tarkoitusta, elleivät ne herätä meitä havaitsemaan tarvitsevamme Jumalaa.

Rukoilkaamme

Kiitos Jumala hyvästä tahdostasi meitä lapsiasi kohtaan. Lisää uskoamme lupauksiisi. Sinä tiedät tarkalleen, mitä elämässämme tapahtuu joka ikisenä hetkenä. Sinä välität meistä enemmän kuin kukaan muu. Sinulla on aina meidän parhaamme mielessäsi. Mikään asia ei ole voimasi ulottumattomissa. Kiitos rakkaudestasi. Kiitos hyvydestäsi. Lisää uskoamme. Saata meidät yhä useammin tulemaan ja pysymään lähelläsi ilman, että tarvitsemme koettelemuksia muistuttamaan

riippuvaisuudestamme sinuun. Amen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com